

[Krag.]

Regeringen for at faa Forligsmandsloven saaledes ændret, at der gennem en rimelig Frist til at optage et nyt Mæglingforsøg kunde skabes Mulighed for, at den Ændring af Lønningernes Realværdi — Lønninger, af alle Arter taler jeg her om —, som kunde tilvejebringes gennem Kronesænkningen, kunde mødes ogsaa med en direkte Lønedsættelse for at forstærke Resultatet. Jeg fik det Svar, at man veg ikke et Haarsbred fra Shillingkronen, fra Kurstallet 20, og at ethvert Forsøg paa at bringe de Konservative ind i Forhandlingerne, hvis der skulde viges derfra, var overflødig.

Saa kommer man nu herefter og bebrejder os i Pressen og rejser her i Folketinget en Diskussion og rejser Anklage over, at man ikke har faaet Lejlighed til at være med i disse Forhandlinger. Ja, det maa da være i Mangel af noget bedre at bruge sin Tid til. Dernæst siger man, at Venstres Stilling til Skattelovene, som nu foreligger til Behandling i dette Ting, er et Brud paa Overenskomsten fra i Forsommeren, og at hvis jeg ikke vil indrømme dette, ja, saa — jeg blev ikke rigtig klar over, hvad det var for et Minus, det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa vilde anbringe paa mig, men i hvert Tilfælde vilde Dommen over mig blive mere nedsettende, end den var, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard fældede i Gaar, endskønt jeg synes neppe, at det er muligt; men han kan altsaa sænke det endnu lavere.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at for det første har han ikke Ret i, at her sætter de hemmelige Forhandlinger den mest ilde lugtende Blomst, thi om disse Spørgsmaal har der i fortrolige Forhandlinger Regeringen og os imellem overhovedet ikke været Tale, overhovedet ikke. De har været omtalt under Forhandlinger, som er ført i Landstinget for aabent Tæppe, Forhandlinger, i hvilke de Konservative ogsaa har været Deltagere.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at hvad vi med Hensyn til Skattepolitikken var enige om i Forsommeren, det er indeholdt i den Erklæring, som de to Partier afgav, og som findes i Betænkningen til Kriseforliget af Juni Maaned i Fjor. Der er udtrykkeligt sagt, at hvis et Underskud maatte blive Resultatet, til Trods for, at Regeringen havde ført en Politik, der indeholdt Muligheden for Besparelse og var Udtryk for Forstaaelse af Erhvervslivets Stilling gennem en anden Administration af Valutaloven end den, man hidtil har været inde paa, saa vilde vi være med til at dække dette Underskud i det hid-

tidige Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning; og da det nu offentlig er kommet frem, at Regeringen ønsker en Forlængelse, indtil videre i hvert Tilfælde, af de indirekte Skatter, som ledsagede Kriseforliget, saa er jo gennem det foreslaaede Kvar-tals ekstra Indkomstskat og det foreslaaede Tillæg til Formueskatten dette Forhold netop opretholdt.

Jeg indrømmer, at vi var enige om i Sommer, at man ikke skulde røre ved Formuen, men paa den anden Side saa laa jo det Forslag til Ændring af Formuebeskatningen, som Venstre havde fremsat, i Landstinget, og vor Overenskomst kunde naturligvis ikke betyde, at vi ikke vilde erklære os villige til at medarbejde, hvis der aabnede sig Mulighed for at faa en Aftrapning af Formueskatten i Forhold til Afkastningen paa en anden Maade, end Tilfældet var i Henhold til Loven af 22. December 1927, og det er jo det, der er sket. Men dertil er saa kommet, at vi, for at naa igen med denne Sag, hvad vi under Hensyn til Landets finansielle Stilling har anset for fornødent, har maattet, ligesom de Konservative maatte ved Oktoberforliget 1931, begrænse i nogen Grad den Lettelse i Formueskatten, som i det sidste Aar var tilvejebragt i Henhold til Loven af December 1927, ganske det samme som de Konservative gjorde under Oktoberforliget.

Jeg har paa ingen mulig Maade søgt at bestride de Konservatives Ret til at angribe Indholdet af Overenskomsten, og de Konservative har jo ogsaa hidtil angrebet Indholdet, samtidig med at de har erklæret, at de ikke vidste, hvad Overenskomsten gik ud paa. Det er en Smule besynderligt, og det er heller ikke andet end Ord, thi det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har, medens Forhandlingerne stod paa, som jeg nu mange Gange har sagt, været underrettet om, hvad denne Overenskomst gik ud paa, og derfor kunde han ogsaa, da han stod her, som han udtrykte det, Kl. 0 den 31. Januar, fra denne Plads i alle Enkeltheder gøre Rede for, hvad denne Overenskomst gik ud paa. Hvorfor vil de Konservative anbringe sig selv i den komiske Situation, at man den ene Gang efter den anden, ogsaa i Dag, staar op og spørger: Hvad er det, vi har raset over i de sidste 3 Uger? Det er en besynderlig Position for Partiet at anbringe sig i.

Jeg er særdeles vel bekendt med, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Forsommeren 1932 i sit Parti havde visse Vanskeligheder med Hensyn til Udformningen af Kronepolitikken, men jeg er